

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hóra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel

A csavargó-kalamitás.

Debreczen, április 22.

Utóbbi időben a vidéken mindenütt, de főleg Debreczen környékén roppant elszaporodtak a mindenféle csavargók: emlékezzünk csak a pajtabetörésekre, koldusok, munkakerülők, ugynevezett vándorlók, cigányok stb., szóval van mindenféle fajtából. A szegény, beteg, nyomorék, igazi koldusoknak mindenki szívesen ad könyörülettől és azok miatt nem is panaszkodnánk.

De azokkal a valódi csavargókkal igazán komolyan kellene rendet csinálni. Nagy városokban a rendőrség elzár minden szegényt, asszony, mely éhes gyerekekkel az utca-szegleten koldulni mer, de faluhelyen sorra járnak a munkaképes, erős emberek a házakat és nem csak kérenek, de hol látják, hogy nincs férfi a háznál, követelnek pénzt vagy ételt, vagy pláne éjjeli szállást; ha az ember őket utasítja, hogy vállaljanak munkát, legtöbb esetben szemtelenkednek, sőt némelykor fenyegetnek, hogy felgyújtják a falut stb. Ezekkel szemben a falusi hatóságok tehetetlenek: a zsandárság különben kitűnő intézmény, e tekintetben nem tesz semmit, mert a zsandárok czirkálásaik alkalmával leginkább volnának hivatva és leginkább volna módjukban ezen gyakran közveszélyes csavargásnak elejét venni, hogy legalább egyelőre a közönség zaklatása némileg megszűnne. Addig is, míg úgy mint

az Németországban megtörtént — munkaházakat állítanak fel, hol az ilyen foglalkozás nélküli egyének elhelyeztetnek; az engedély nélküli koldulást abszolút eltiltani kellene, minden ellene vétőt elzárni és eltolonczoltatni, a garázdákat azonkívül megbüntetni és ha ez eljárás több ideig következetesen keresztülvitetnék, legalább a munkabírók csavargása és koldulása megszűnne. A mostani állapot, hogy az utak mentén némely nap 20—30 bitang beáll az udvarba, bejárja a falut és azt egy pár forinttal megsarcolja, melyet aztán a korcsmában megisznak, — már valóban türehtelen és szégyenfelt a mi állapotainkra. Egy kis erélyvel a bajokon segíteni lehetne. Csak akarni kell!

Egy specialitása a különféle kolduló elemeknek hazánkban: a cigány. Van muzsikussal, ki szinte megsarcolja a közönséget, de tisztességes módon, van a falusi vályogvető cigány és van végre a vándorló, ugynevezett oláh cigány. A falusi cigányok, kik rendszeren a falu végén és előszeretettel régóta bizonyos helységekben letelepedtek, fájdalom, a koldulók számát naggyobbára szaporítják, habár némelykor dolgoznak is, de jobb szeretnek mégis koldulni. Ezek is bejárják a szomszéd falukat, koldulnak, ha lehet, lopnak is; ha az ember nekik egy krajczárt ad, meg nem is "köszönik meg, de majdnem gúnyosan mondják: csak egy krajczárt ad az ur? Ezekkel és még inkább az említett vándorló oláh cigányok-

kal úgy látszik, tehetetlenek vagyunk; már évszázadok óta lakják ezek a cigányok ez az országot, a világ azóta nagyot változott, de ők megmaradtak régi állapotukban és életmódjukban. II. József császár erővel akarta őket letelepíteni és rendes életmódra, meg munkára szorítani, de eredmény nélkül. Most is nevezetesen ezek az oláh cigányok egy külön fajta államot az allamban képeznek; az országban kószáló különféle csapataik évenként Lugos mellett gyűlést tartanak, hol vajdájukat megválasztják és egymásközt a területeket elosztják. És minden rendelet dacára ezek a cigányok se nem anyakönyveztetnek, se adót nem fizetnek, se nem ujoncoztatnak, iskolába se járnak, egyszóval ezen pár ezer ember nem tekinthető a társadalomhoz tartozónak. Ideje volna, ha e sajátságos cigány állapotokkal is komolyan foglalatkoskodnánk és ezen honi specialitást beillesztenénk a modern állam keretébe. Több mint anomália, hogy több ezer ember egy civilizált országban úgy él, mint holmi fél vad néptörzsek belső Afrikában, földalatti viskókba laknak, fél mesztelenül járnak, vallásuk pedig alig van.

— Személyi hírek Széll Kálmán miniszterelnök szombaton délután Rátótra utazott, honnét hétfőn tért vissza Budapestre. — Széll Ignác és Jakabffy Imre belügyminiszteriumi államtitkárok nyugalomba vonultak; az utóbbit nyugalmaztatása alkalmából a király magas rendjelekkel tüntette ki.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

A gyűrű.

A minapában hallottam egy Kinában járt fiatal tudósunk előadásán, hogy a „menyenyei birodalom”-ban, a mint a roppant kiterjedésű országot másképp is nevezni szoktak, még mai napig sem hódította meg a népet a jelenkor bálványja: az arany csillogása, mint a test vagy öltözet ékessége és fődíszje. A kínai nő ugyanis aranygombot például csak alsóruháin visel, a felsőkön, a hol látható volna, soha!

Angliában pedig a fémek féme, úgy látszik, már kezd betelni a mértékben, mert a legújabb londoni divatlevelek szerint az arany ily hiru ragyogásában kiszorult csaknem teljesen a divatból, de csak az elegánsabb férfiak között.

Mily egészen másképp, megfordítva van ez nálunk, a hol éppen napjainkban találunk oly fényűzést, hogy szinte esodálkozunk kell rajta; közönségünk nagyrésze mennyire bálványozza az aranyat, mint csillogó drágaságot. A mai anyagias világban, a hol jobbra a külső látszat után ítélnék és cselekesznek az emberek, ezt is kincsszámba veszik és azt tartják róla a költővel, hogy:

Nélküle semmi: minden vagy vele,
Büvöl, köt, ver s von csábos deleje.

Az ember megy, csak mutasd aranyod,
Alvajáróként, merre akarod!
Leiket, hitet megvásárolhatsz ezen,
Köti magát barátság, szerelem!

És ez a divatos áramlat uralja nálunk nemcsak a gazdagok és hatalmasok körét, a kik elvégre tehetik, mert telik, hanem hatalmasok ejtette s ugyszólván fogva tartja és kápráztatja jelenleg a módosabb középosztályt is.

Áll ez különösen a gyűrűre, a mely manapság oly közönséges és kedvelt holmi, hogy bizony kevés embert találunk, a kinek ily ékessége ne volna; sőt egy-kettő a legtöbbször számba sem jöhet, csak az valami, ha ujjait minél jobban telepakhatja vele!

Azt, hogy a gyűrű hordása mikor jött legelőször szokásba, biztosan nem lehet tudni, annyi azonban bizonyos, hogy a zsidók és egyiptomiak már a legrégebb időkben viseltek gyűrűt s tőlük fölkapta a görögök, ezekről Olaszország lakosai, az etruskoktól pedig a rómaiak. Görögországban Szolon idejében minden szabad ember hordhatott gyűrűt, még pedig tetszése szerint aranyból, ezüstből vagy bronzból valót s a nők jobbra elefántesontból vagy borostyánkőből. A rómaiak azonban még a köztársaság idejében is csupán vasgyűrűt viseltek a régi németekkel és más népekkel egyetemben. Aranyból valót eleintén csak kitüntető dísz gyanánt hordtak azok, a kik valamely fontosabb hivataltól-

töltek be, mint például a követek. Ennek következtében később a római szenátorok és nemesek is úgy viselték az aranygyűrűt, mint a többiek től való megkülönböztető jelet. Később a harcban kiváló jelesebb vitézeket is ily gyűrűvel tüntették ki s a lovagok is viselhették. A régi történetírók azt állítják, hogy Hanniból, a karthágóiak főhadvezére, a mikor a rómaiakat a cannai ütközetben legyőzte, három véka aranygyűrűt küldött Karthágóba, melyeket az elesett római vitézek ujjairól huztak le.

Ime a gyűrű egyik rendeltetése, mint megkülönböztető és kitüntető jel. Ily minőségében csak pár éve, hogy föllelevenítték nálunk is a tudományokban szerzett érdemek elismerésül az ismeretes sub auspiciis regis czimen.

A harcziar román népnél természetesen gyorsan növekedett a vitézek, lovagok száma s így az aranygyűrű viselésnek is mindnaggyobb és naggyobb lett a divatja. A férfiak e fényűzését csakhamar meg is irigyelték az asszonyok, a kiknek aranygyűrűt hordani törvénytelen volt, csupán vasból valót viselhettek. Az asszonyi leleményesség akkor úgy segített magán, hogy vasgyűrűjét, ha arannyal nem lehetett, legalább — ezüsttel cserélte föl. És amint ezt sikerült kivívniok a római nőknek, nemsokára jött utána a többi is, úgy, hogy Hadrián és Justinian császárok alatt már semmi sem korlátozta az aranygyűrű viselését. Élt is a legtöbb római nő e kivívott jogával annyira, hogy midőn a fényűzés és pazarlás

NAPI HIREK.

Debreczen, április 22.

— **Vásár vasárnapja.** A szentgyörgynapi vásár vasárnapja meglátzott tegnap mindenütt, utczákon, vendégekben, kávéházakban — A rendes vasárnapi sétáló közönséggel összevegyültek a vásárra jött idegenek csoportjai, a bérkocsikat elnyomták a falusi szekerek, amelyek jól megrakodva igyekeztek hazafelé. Maga a vásár a megszokott képet mutatta. Volt „komédia” elég, a sovány, trikóba bujt művész néppel együtt hívta be a gublikomot az ötlábú borjú, meg a félig hal, felig leány megtekintésére, mint másszor. — A „forgó komédia” is működött, dolgot adtak nekik a hadfiak, akik leányzójuk társaságában, — büszkén lovagoltak a fapapírnán, faoroszlánon s mód fából készült, cizfrára festett alkalmatosságon. — Látogatott volt a vásár nagyon, bár az időjárás ugyancsak szeszélyeskedett. Délelőtt csupán a szél fujt, olyan porfelhőt támasztva hogy alig lehetett öt lépésre látni, délután pedig valóságos orkán tört ki, zuhogó esővel mennydörgéssel, villámlással. No de legalább leverte az eső a port, nem is soká tartott. Elállt a szél is s a komédiákban és a laczkonyhákban vidáman folyt tovább a mulatság.

— **Házasság-kötések a múlt héten.** A múlt héten a következők kötöttek házasságot az anyakönyvvezető előtt: Keresztesi Sámuel szabó segéd Gocsó Judithal. — Szabó Lajos csizmadia Szabó Máriával. — Dezzsi János napszámos Illyés Erzsébettel. — Nagy Pál bormérő Phama Erzsébettel. — Szentpéteri József honvéd őrmester, Nyakó Zsuzsánával.

— **Kanyaró a külterületeken.** A kerületi t. orvos jelentése szerint a kanyaró és vörheny újból fellépett és mind nagyobb mértékben terjed. Legközelebb megteszik az óvintézkedéseket.

— **Az olasz bor ellen** Zala-vármegye közönsége megkereste debreczeni sz. kir. város Tanácsát, hogy az olasz bor vámjának

mindannyi lett a római államokban, még a közönségesebb asszonyok is annyi aranygyűrűt viseltek, hogy mind a két kezük ugyiszólván aranyba volt foglalva hiúságok jeléül.

Nem sokkal ezután már azt látjuk, hogy a gyűrűviselés divatját a régi nők inkább többféleségében üzték. Hogy mily fényűzést fejtettek ki e részben, mutatja az is, hogy a drágakövekkel kirakott gyűrűket például az időjárásához mérten viselték. Erre az időre vonatkozik bizonyára a főljegyzés, hogy a régi dámák minden hónapban más-más gyűrűt hordtak. Nevezetesen:

Januáriusban	gyémántot.
Februáriusban	rubint.
Márcziusban	zafírt.
Áprilisban	topászt.
Májusban	smaragdot.
Juniusban	ametisztet.
Juliusban	aquramaint.
Augusztusban	krizolitot.
Szeptemberben	gránátot.
Októberben	hiázintot.
Novemberben	opált.
Deczenberben	gyöngyöset.

A mai kor hölgye ezt az elvet talán tiszteli, ilyképpen azonban semmi áron sem követi. A kinek ugyanis van belőle legalább egy tuczat, inkább hajlandó mind a tizenkettőt egyszerre felrakni, mint egyenként hordani, mert így jobban lehet vele — hódítani!

felemelése iránt, — a képviselőházhoz — intézett feliratát hasonszellemű felirattal támogatassa. Kiadták a feliratot a jog s pénzügyi bizottságnak.

— **Gyászrovat.** Dr. Szikszai Imre 50 éves korában szombaton elhunyt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Szikszay Istvánné szül. Doszpoly Juliánna mint anya, mély fájdalommal tudatja úgy a maga, valamint az összes rokonok nevében is, egyetlen fia dr. Szikszay Imrének, életének 50-ik évében pár napi szenvedés után folyó hó 21-én délután fél 4 órakor bekövetkezett csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 23-án délután fél 5 órakor fognak Kossuth utca 22. sz. háztól a Kossuth-utcai templomban tartandó rövid ima után a Kossuth utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtétellel rokonainkat, ismerőseinket szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen 1900. április 21.

— **Halálra gázolt gyermek.** Debreczenben újabban az elgázolások vannak napirenden. Éppen most egy hete elgázolt egy, tejes kocsi egy gyermeket, tegnap történt három elgázolás, ma ismét egy. Nagyon elég ennyi idő alatt. Többnyire a gyorsajtás az oka, a szerencsétlenségeknek. Nem akarunk arról szólni, hogy Bugyi Sándor urák, jól felőntve a garatra, hatalmas ostoresapásokkal ösztönzik másszor olyan jámbor kenyérkeresőjüket eszeveszett vágatásra, mert hiszen ez mindennapi látvány ha nem is a város közepén, hanem külsőbb utcákon. Hanem a magánosok kocsijai is a megnem engedett gyorsasággal hajtanak. — Utezasarkokon dehogyan lassítanak a lovakat. Pedig ez talán mégsem volna szabad. Elvégre gyalogos emberek is vannak, nem járhat mindenki kocsin.

Nem is kérjük a főkapitány urat, — tudjuk, hogy anélkül is megteszi, — hogy a rendőröket szigorú ellenőrzésre utasítja.

A Cserepes-utcán egy szekér halálra gázolt egy hatéves gyermeket. — Lipik munkácsi lókereskedő hajtattott szombat délután a Cserepes utcán végig. A lovak vaiamitól megriadtak, éppen akkor, amikor beakart

A gyűrűnek eredeti és főczélja azonban nem az volt, hogy kitűnő jel gyanánt szerepeljen s még kevésbé, hogy mint drágaság az emberi hiúság kielégítésére szolgáljon, hanem, hogy pecsétnyomó helyett használják. Ily értelemben viselték a középkorban a gyűrűt, a melyben gyakran a legszebb és legdrágább kövek voltak foglalva és mesterségesen kimetszve.

És éppen ebben az értelemben véve lett a gyűrű és az még ma is, a házassalándókra nézve szokott jel: szimbólum. A vőlegény ugyanis mátkájának, mint valami szent jelt gyűrűt adott annak bizonyosságául, hogy az egymásnak adott szó megmásíthatatlan és a gyűrűadással a frigy mintegy meg van „pecsételve.”

Ez volt eredeti és tulajdonképeni rendeltetése a gyűrűnek a zsidóknál, görögöknél és rómaiaknál s általában mindazoknál a nemzeteknél, a melyekről a történelem emlékezik úgy, hogy a szív hajlandóságát a jegyeseknél gyűrűvel megbizonyítani, megpecsételni már régi szokás volt, a mikor a kereszténység elerjedt. Ezt a szokást átvették aztán a keresztények is, azzal a különbséggel, hogy ők a egygyűrűket bizonyára a szóartás nagyobb ontosságának jeléül már az első váltás, vagy s az ugynevezett „kézfogás” alkalmával is megszentelték, nemcsak az egybekeléskor, a mikor azokat az oltár előtt a pap, a nagy

hajtani a kocsi a szállásba, elragadták a szekeret, amely Macsi Tóth Jánosnak éppen ott játszódozó 6 éves fiát, Pistát, agyongázolta a kerek a kis fiu fején mentek keresztül s azonnal magölték. A kocsi leesett az ülésből és az egyik karja eltört. A megvadult lovakat a Vendég-utcán tudták megfogni.

— A rendőrség megindította a vizsgálatot s már ki is hallgatta a szerencsétlenségnél jelen levőket.

— **Eltűnt leány.** Csáth Sándorné Hajdu Böszörményi lakos Sári nevű leánya még a múlt hét esütörtökjén eltűnt. Mivel ugyanakkor vándorkomédiások is jártak, az anyja a hiszi, hogy ezekkel ment el.

— **A Vöröskereszt közgyűlése** A Vöröskereszt egyesület hajduvármegyei választmánya május 9-én d. u. 3 1/2 órakor a vár megyeház nagytermében rendes közgyűlést tart. Tárgyak: 1. Az egyesület védaókságára vonatkozó legfelső kéziratok. 2. A központi igazgatósági választmányuk által a bulipesti Erzsébet királyné-szoborra tett adomány tárgyában. 3. A központi igazgatósághoz felterjesztendő évi jelentés. 4. Számadások elbírálása. 5. Az országos közgyűlésre képviselők választása. 6. Bakóczy János elhalt választmányi tag, továbbá Pénzes Sándorné, Lukács Dezsőné, László Elemérné szül. gr. Dégenfeld Anna, Dr. Hetényi Lipótné, Csók Gyula, Horváth Kálmán, Hagea Sándor és Zsigmond Sándor kilépő vál. tagok helyeinek választás utján való betöltése. 7. Esetleges indítványok. Jegyzet: A főkegyeleti választmányok küldötteinek az alapszabályok értelmében szabályszerű megbízó levéllel kell ellátva lenniök.

— **A pásztorok fogadalma.** A levegőre hajtás a napokban, rendszerint e hó 24-én, következőn be, aktuálisnak tartjuk felhívni a figyelmet a pásztorok fogadalmára. Ugyanis a mezőrendőrségi törvény rendelkezéséből a községi pásztorok fogadalmat kötelesek tenni arról, hogy a rájuk bízott állatokat hűségesen fogják gondozni s ha a gondjaikra bízott bármely állaton betegséget vesznek észre, azt azonnal bejelentik. A fogadalmat le kell írni (néhány könyvkereskedésben erre kész nyomtatvány van), a pásztor ezt aláírja s irattárba tétetik. A pásztor a bojtárjokért felelős s ezen felelőségtől nem menthető föl, még akkor sem ha a községi előjárásának különben szándé-

közönség jelenlétében, ma is megszokta áldani s a jegyesekkel fölvaltani.

Hogy melyik kézen kezdték a gyűrűt hordani, az nem volt minden nemzetnél egyforma. A zsidók például a jobb kézen, a görögök és rómaiak a balkez negyedik ujján viselték és pedig azért, mert az állítottak, hogy ennek az ujjnak egy olyan ere van, a mely közvetlenül össze van kötve a szívvel. A középső ujjon való gyűrű-hordás a szabad és fajtalan életnek volt a jele.

Ime, a gyűrű multja és jelene szerep-körében, a melyeknek szolgálatában állt és áll még ma is. És hogy az itt leirt fontosabb hármas szerepe közül melyiket tölti be inkább napjainkban, azt bizonyára nem nehéz kitálatni. A régi asszonyok, ha kellett, közös bálványt öntöttek belőle és úgy imádták; a mai kor hölgyei pedig külön-külön önmaguknak tömjéneznék vele! Vajha pedig megfordítva volna, mint a hogy kellene is lennie és belátnák az emberek, hogy ily divatos értelemben az arany legkevésbé kincs, a mely „hiu fényt, külső szerencsét talán, de boldogságot, nyugalmat nem ad.”

Ellenkezőleg szerepelne inkább a gyűrű eredeti rendeltetésében, mint frigykötő szimbólum, a mikor is;

Ez a kincs és — boldogság a kamatja! Érzelmét, ha hű szív, szívnek adja.

kában volna fölmenteni. A legtöbb törvényhatóság már külön szabályrendeletet alkotott a pásztorokról.

— **Részeg ember — józan gondolkodás.**
Páll Péter urammal megtörtént, hogy boros fővel botorkált haza a külvároson levő lakására. A ház előtt egy nagy pocsolya állt s azon keresztül egy padló. Páll Péter rá sem nézett a padlóra, hanem egyenesen a pocsolyába ment s azon gázolt keresztül. Felesége aki éppen a házajtóban állott, nem állhatta meg ezt szó nélkül:

— Mit csinál kend. Hat ott kell átjönni? nem látja kend a hidat?

— Hadd el édes feleségem, hiszen a híd ról is csak ide estem volna . . .

— **A hadházi tüzkárosultak javára megindult gyűjtés igen szép eredménnyel folyik.** Ha d h á z o n eddig 100 mm. gabonanemű és 300 frt készpénzt, a különben csekély népességű T é g l á s 16 zsák gabona és 56 korona 30 f. S i n a y Emma (Kaderász Gyuláné (debreczen) tanítótársai körében 59 koronát gyűjtöttek. Vámospécsen és a többi községekben is most folyik a gyűjtés, hogy a tüzkárosultak égető süségletein enyhítőleg segítsenek.

— **A diákkongresszus kérése a közönséghez.** A debreczeni országos magyar diákkongresszus ügyében megindult mozgalom oly érdeklődést keltett országszerte, mely az eddigi hasonmú mozgalmakat, tekintve igazán páratlanul mondható. Széll Kálmán lelkes szavai, melyeket az ügyben nála tisztelettel küldöttséghez intézett, a legnagyobb mérvben költötték fel az érdeklődést nem csak a főiskolai hallgatóság, de az egész magyar nemzet körében is s a debreczeni jogászok által kezdeményezett s maga elé csak nemes és magyar ifjúsághoz nagyszerűségében is méltó elveket tűző kongresszus ügyében a nagyközönséghez fordulni. A szállodák nem képesek szállással látni el minden a kongresszusra érkezőt. Arra gondolt tehát a rendező bizottság, hogy Debreczen város közönségnek vendéglátó szivességét veszi igénybe s ez uton kéri fel azon családokat, kiknek ez módjukban áll, hogy egy vagy két egyetemi hallgatót, a kongresszus tartalma alatt **szállással ellátni kegyeskedjenek.** Kik e kérelemnek bármily mértékben is eleget óhajtanak tenni, sziveskedjenek elhatározásukat a kongresszusi irodával (Bika-szálló 8 sz.) tudatni.

A magyar ipar pártolása.

— A Ker. Csarnok mozgalma. —

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok a magyar ipar érdekében mozgalmat indított. E mozgalom érdekében a Csarnok szombat este fél kilencz órakor bizottsági gyűlést tartott. Jelen voltak:

Dobieczy Sándor üzletvezető, dr. Király Ferenc országgyűlési képviselő, Komlóssy Arthur városi főjegyző, Harkányi József ipar felügyelő, Tóth Kálmán ipartestületi elnök, dr. Körösi Kálmán ügyvéd és dr. Bocz Elek ipartestületi titkárok, Serly Ede az iparos kör elnöke, Dávidházy Kálmán az iparos ifjak együletének alelnöke, Sesztina Jenő kereskedő Ifjak Önképzőkörének elnöke, Kovács István a keresk. Kamarától, dr. Boldizsár Kálmán rendőrkapitány, Kardos László, dr. Popper Mór, Lusztig Károly,

Szántó Győző a Csarnok tagjai, Boross Lajos a Debreczen munkatársa.

A gyűlésen Mayer Emil elnökölt, előadó: dr. Löfkovits Márton ügyvéd a Csarnok titkára.

Mayer elnök üdvözli a megjelenteket s felhívja dr. Löfkovits titkárt, hogy a Csarnokhoz beterjesztett indítványokat és az azokra hozott határozatokat olvassa fel.

Elsőnek Dobieczy üzletvezető szólt fel.

Örömmel látja, hogy a magyar ipar pártolásának ügyét a kereskedők vették kezükbe. Nézete szerint csakis a kereskedőnek van módjában a hazai ipart hathatósan támogatni. A kényszerű perhorreszkál, az a multban sem vezetett célhoz, az csak visszahatást szülne. Szerinte a mozgalomnak kívánt sikerét biztosítaná, ha a kereskedők szövetkeznének, elhatároznák, hogy hazai gyártmányokat tartanak és igyekeznek eladni.

Dr. Király Ferenc:

Pártolja az előtte szóló nézetét, de azért a kereskedőn kívül a nagy közönségre is számít. Szükségesnek tartja, hogy mindazon tényezők bevonassanak a mozgalomba a melyek az eredményt biztosíthatnák. Azon a nézeten van, hogy a központi ipar egyesülettel bizonyos nemes létesítendő, egyebekben pártolja a Csarnok javaslatát.

Kardos László.

Igen fontosnak tartja a hangulat teremtését. A vevő közönségre is számít s különösen helyesli a hazai czikkeknak megismerését pl. muzeumok útján is.

Tóth Kálmán.

A kereskedőtől várja a sikert, habár a mozgalmat ő is a fogyasztókkal együtt gondolja. Az önálló szervezet mellett van, a melybe minden faktor bevonandó.

Harkányi József.

A kényszerű eleve ki kiküszöböltetni kéri a programból. Nézete szerint a termelőkre nem lehet számítani; a hazai származás bizonyítása óriási nehézségekbe ütközik; társadalmi uton ipart teremteni nem lehet, ahhoz tőke kell, de lehet és kell a társadalomnak pártolni az ipart és ő is a kereskedők hazafiasságára és czéltudatos közreműködésére fekteti a főszó.

Lusztig Károly.

Rámutat, hogy a kereskedők eddig is megtették az iparpártolás terén a kötelességüket. Ezentúl fokozottabb mértékben fogják tenni.

Dr. Popper Mór.

Feltétlenül szükségesnek tartja, hogy a nagy közönség is bevonassék a mozgalomba Figyelmeztet, hogy a ker. és Iparkamaránál állandó muzeuma lesz e magyar származású czikkeknak, ő Debreczen vidékét is hozzácsatolná Debreczenhez.

Szánthó Győző.

Kéri, hogy maradjunk az ipar pártolásánál és ne beszéljünk ipar fejlesztésről, a melyet ezen az uton nem lehet teljesíteni. Minthogy a mozgalom az iparnak kárt nem okozhat, de hasznót hozhat, ő azt minden körülmények közt helyesli.

Komlóssy Arthur.

A Csarnok javaslatát elfogadja. Inkább a szélesebb, mint a szűkebb keret mellett van. Utal arra, hogy a sikeres működés anyagi erőket is vesz igénybe, miért mulhatlan szükségesnek tartja az önálló szervezést a melyre nézve hozzájárul a titkári előterjesztéshez.

Dr. Löfkovits Márton.

Dr. Löfkovits Márton ügyvéd, előadó reflektál az egyes nyilatkozatokra és felolvas egy határozati javaslatot, a melyhez Mayer elnök rövid végszavai után dr. Király Ferenc két módosítást ajánl. Ennek megfelelőleg az értekezlet a Kereskedelmi Csarnok által előterjesztett indítványt — annak hangsúlyoztatásával, hogy a kezdeményező mozgalom egyedül Debreczenre szorítkozzék és hogy a kényszerítő eszközök alkalmazásától el kell tekinteni — egész tervjelmében elfogadta és határozatilag kimondotta:

hogy a mozgalom irányítására, vezetésére és szervezésére külön önálló egyesületet tart szükségesnek,

hogy ebben az alakítandó egyesületben a kereskedők részvételére a Kereskedelmi Csarnok befolyására főszó fektetendő és

hogy a létesítendő egyesület szervezetének kidolgozására a d e b r e c z e n i ker. és Iparkamara elnökét és titkárát, a debreczeni Ipartestület elnökét és titkárát kéri fel.

A gyűlés éjjel után fél egykor ért véget.

Debreczeni lóversenyek.

— Második nap. —

A lóversenyek második napján tegnap délután még nagyobb közönség jelent meg, mint szombaton. Mikor a verseny megkezdődött, gyönyörű idő volt, négy óra után kevés- azonban orkányszerű szél keletkezett, a melyet hatalmas záporosó követett. A váratlanul jött eső a versenyt is megakadályozta, amennyiben az ötödik futam teljesen elmaradt miatta.

A verseny eredménye a következő:

I. Nyeretlenség verseny. 1000 kor. a győztesnek 200 kor. a 2-ik lónak. Táv. 1200 m. Nevezve volt 15 ló, futott hét ló. Első lett: Gróf Degenfeld Imre Divája lov. br. Eltz. Tot: 4: 7, 10: 19.

II. Totalisateur-verseny. 1500 korona a győztesnek, 200 kor. a másodiknak. Táv. 2400 m. Nevezve volt 9, futott 3 ló, ezek közül kettő a Geisté, első lett. Geistt Bohém-je. lov. Horthy. Tot: 4: 4, 10: 11.

III. Eladó-verseny. 1000 kor. a győztesnek, 200 kor. a 2-ik lónak. Táv. 1600 m. Nevezve volt 13, futott 4 ló. Első: Rohonczy: Áriadne-je, lov. Krause. Tot. 4: 6 10: 16.

IV. Eladók gátverseny. 1000 kor. a győztesnek 200 kor. a 2-iknek. Táv. 2400 m. Nevezve volt 9, futott 2 ló, első: Geist: Maturája, lov. br. Eltz. Tot: 4: 4, 10: 11.

V. Eladók akadályverseny. 1000 kor. a győztesnek. táv. 3200 m. Nevezve volt 13 ló Egy ló futott volna, ha a nagy eső nemesik. Ez az egyetlen ló. Geisznak. Részes-e.

VI. Nagy akadályverseny. 1500 kor. a győztesnek, 300 kor. a 2-iknek. Táv. 4800 m. Nevezve volt 14, futott 3 ló. Első: Geist: Aratója lov. br. Eltz. Fut: 4: 5, 10: 12.

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ április—juniusi új évfolyamának alkalmából ismételten felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.**

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva. Most folyó regényünk mellett még egy érdekesítő regényt közlünk. Azon leszünk, hogy a

„**DEBRECZENI HIRLAP**“

legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny a politikában, a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges ezélünk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	6 frt.	Egész évre	10 frt.
Fél évre	3 frt.	Fél évre	5 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.	Negyed évre	2 frt. 50. kr.
Egy óra	50. kr.	Egy óra	1 frt.

E előfizetők a lapot ápril. 1-ig ingyen kapják.

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utcza 79. szám,) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekesítő regénnyel szolgálunk.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. márczius hó.

A „**DEBRECZENI HIRLAP**“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.